

Labor esquerrista

Les eleccions celebrades arreu de Catalunya el dia vint de Novembre, han donat un triomf clar i definit a l'Esquerra Republicana de Catalunya. La conseqüència admirable del resultat del més passat, no és altre que el camp obert ofert al nostre partit per l'execució de llur ideari.

En la labor que desenvoluparà l'Esquerra dintre el Parlament català constituït aquesta setmana, es trobarà, sens dubte, en dues pressions que l'assetjaran per cada banda. Les forces dretistes, s'afanyaran a dir que es corre, mancant el fre, vers el caos més desordenat; els extremistes d'esquerra, denunciaran que es va a pas de tortuga per a la consecució de les reformes socials. Però el nostre partit, desentenent-se dels tòpics dels uns i dels altres, portarà a cap, sense presses, si bé amb tasca continuada, la resolució de molts projectes que exigeixen acció immediata.

El problema de l'escola, serà —cal creure-ho així— el que restarà resolt més aviat. Les infàrmies que sovint s'han fet contra els pobres i els desvalguts, les saben a bastament els homes d'Esquerra. En la preocupació, doncs, d'aquest afer, el nostre partit no parerà la seva marxa que va de dret a la implantació de l'escola única perquè ella té totes les condicions d'ensenyança que reclama la justícia.

El treball portat a terme per l'Esquerra en aquest sentit, és, veritablement, de gran consideració. Cal veure els milenars de nois que reben ensenyança gratuïta i alimentació sana i nutritiva, en els establiments que ha creat a Barcelona; els centenars que durant l'estiu invadeixen les colònies escolars que tant ha intensificat i els altres esforços que, a mida de la seva potència executiva, ha fet

en matèria cultural, per donar-se ben bé compte de l'anhel justicier que en aquest aspecte importantíssim de la societat humana té l'agrupació política que el poble l'ha elevada al poder.

El règim de castes, subsisteix per manca de medis de cultura. Si ens fixem atentament en l'origen del individus que dirigeixen i encara dirigeixen els assumptes de nostra vida estatal, observarem que en el noranta per cent dels cassos les classes directores no es renoven, procedeixen totes elles, de l'estament intel·lectual i econòmic elevat o privilegiat. La classe obrera, no deu donar, segurament, dintre d'Espanya, ni els dos per cent de grans directors d'indústria. No arriben ni al tres per mil, els enginyers, arquitectes, doctors en ciències o en lletres, o alts funcionaris, els que venen de l'agrupació treballadora o proletària. Segueix, en el fons, l'antic sistema de privilegi, malgrat la visió superficial o aparent de la democratització política i parlamentària.

L'Esquerra, és l'encarregada d'acabar amb aquest règim que exclou de la direcció de la cosa pública, a la part del poble més sana, més intel·ligent i més apte; l'Esquerra, no pot ni deu abandonar al noranta cinc per cent de la joventut catalana, en perjudici del cinc per cent que pot, desfogadament, sufragar les despeses que suposa l'estudi d'una carrera universitària.

¿Què això suposa un augment enorme en les despeses del ministeri d'Instrucció Pública de la Generalitat? Ho sabem. Però així com no s'escatimen les pessetes quan es tracte de defensar la propietat dels rics o de l'alta indústria, menys és deuen d'estalviar quan és vol llibertat de la ignorància als fills dels que tot ho produeixen. L'esquerra com-

Després de les darreres eleccions

Feia molt temps que l'ànsia de conèixer la verdadera situació política de Catalunya tenia preocupats a tots els catalans. Avui, ja no gastem les paraules en comentaris inútils, doncs tots ens hem donat compte, després de les passades eleccions, de quina és la ideologia que més preilomina a la nostra terra.

El poble de Catalunya s'ha traçat el seu camí i s'ha escollit el seu guia, preparant-se per a la marxa que ha d'emprendre a través de les escòries que entrebanquen el pas de la llibertat. La lluita ha estat decisiva. El resultat obtingut és el resum de totes les petites victòries que fins avui s'havien aconseguit i de les quals no n'havíem entrevist la grandesa fins en el moment en què l'influència de les mateixes ha fet trontollar tot l'exèrcit reaccionari ocasionant-li la desfeta més gran que podia imaginar-se.

El camí és pla; no intenteu posar-hi obstacles, senyors reaccionaris. Les tenebres ja s'han esvaït i no us valdran els treballs d'obstrucció, perquè la llum radiant dels dies que vivim fa que es puguin veure clarament totes les vostres manganelles, les quals no tenen altre fi que el de deturar, tant com sigui possible, el moviment progressiu que us espanta. El temeu perquè sabeu prou bé ço que significa i per això feu el màxim d'esforç per a mantenir el caciquisme disfrenant-lo de progrés; però el poble ja us coneix; ja sap destriar el bo del dolent i per això, pressisament, al consultar-lo, va dir-vos ben clar quin era el concepte que de vosaltres en tenia format.

Ara, limiteu-vos en defensar-vos, no volgueu conquerir; doncs les vostres prediques resultarien

(continua a segona plana)

posta, afortunadament, per desheretats de fortuna, coneix perfectament aquesta qüestió i ha de resoldre-la d'acord al seu programa, que, en síntesi, significa la implantació ràpida de l'escola única.

El Parlament català, ha començat la seva actuació. Esperem confiats les lleis i reformes que estructuri. Els fills dels treballadors, estan d'enhorabona.

R. C. A.